

Pladevall fa 50 anys de capellà

Més de 300 persones van assistir a una missa a la parròquia de Sant Quirze de Safaja

Sant Quirze de Safaja

EL 9 NOU

Més de 300 persones van omplir l'església parroquial de Sant Quirze de Safaja diumenge passat per celebrar els 50 anys de sacerdoci de mossèn Antoni Pladevall i Font. La celebració va consistir en una missa, en la qual van assistir familiars, amics i coneguts de Taradell, on va néixer, i d'altres poblacions d'Osona, a més dels feligresos de Sant Quirze. A la missa, entre altres, també hi van assistir mossèn Josep Balcells, de Taradell i Josep Aberó, de Centelles. L'acte va acabar amb un dinar.

Antoni Pladevall, de 73 anys, és conegut, sobretot, com a historiadur i durant 19 anys va treballar a la Direcció General de Patrimoni Artístic i Cultural de la Generalitat. De fet, durant quatre anys, en va ser director general. Pladevall està especialitzat en història comarcal i local i és autor d'obres d'història de diverses poblacions, sobretot de la comarca d'Osona. La seva bibliografia compta amb més de 500 títols entre llibres i articles, entre els quals *Els monestirs catalans* (1968) o el primer volum de la Gran Geografia Comarcal de Catalunya, *Osona i*

Pladevall amb la resta de capellans que van concelebrar la missa

el Ripollès (1981).

Pladevall va ser el primer president dels Amics de l'Art Romànic i membre numerari de l'Acadèmia de Bones Lletres i de les Belles Arts de Sant Jordi i també pertany a l'Institut d'Estudis Catalans. El 1994, va rebre la Creu de Sant Jordi. En el

camp eclesiàstic, ha escrit *Història de l'Església a Catalunya* (1989) i *Orígens de l'Església a Catalunya de l'època romana* (1994).

L'any 2003 Antoni Pladevall va rebre la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya en reconeixement a la seva trajectòria.

No em tractis de vós

Carme Badia
Periodista

El vós en la meua família es va perdre fa vint anys, quan es va morir l'avi Tià, el meu avi patern. Jo no havia sentit ningú que no el tractés de vós: els fills, la jove,

les nétes, els consogres, els parents llunyans, els amics, els veïns. També els passavolants: "Vós ja heu fet la vostra guerra", li va dir un desconegut un dia que l'home, assegut al portal, s'excusava de ja no ser bo per treballar.

La gràcia del tractament de vós, com se sap, és que té el respecte del vostè i la proximitat del tu. A mi em vindria molt de gust tractar de vós gent gran que m'inspira confiança i afecte. Però ai de tu que els tinguis aquesta deferència: fins i tot els més vellets se t'enfilen i et miren com si el vell fossis tu. Si et surt el vostè, tan antipàtic, perquè el vós ja et fa vergonya per massa antic, la reacció és la mateixa. "Tracta'm de tu!", et diuen eixuts com si els haguessis faltat al respecte. Però el cas és que aquestes mateixes persones grans

La gràcia del tractament de vós, com se sap, és que té el respecte del vostè i la proximitat del tu

que ara volen que tothom els tutegi després continuen parlant de vostè a metges, polítics i forasters en general.

¿Hi ha algú que encara es deixi dir de vós? Al llibre de memòries *Relacions particulars* (La Campana, 2007), Josep Maria Espinàs explica que el 1983 J. V. Foix li va escriure una carta que comença així: "Molt benvolgut amic. Us agraeixo les al·lusions que em feu a l'Avui". Quina delícia, aquest vós! Foix, que tenia 90 anys fets i que "caminava tan tibet com sempre", parla de vós a un Espinàs 34 anys més jove en senyal d'amistat i respecte. Espinàs també devia parlar de vós al poeta, perquè era el tractament normal entre intel·lectuals.

Ara el vós és normal en el tracte entre institucions i ciutadans. No només per escrit: també parlant. Hi truques i et diuen: "Digueu, què voleu, com us dieu, feu això o allò altre". Et tracten de vós, i potser n'hauríem d'estar contents, però és un vós que no té res a veure amb aquell vós autèntic del respecte i la familiaritat. Per això penso: si aquest vós fred, funcional, de manual de llenguatge administratiu, és l'únic que ha de sobreviure, per mi no cal.

L'Hospital de Sant Celoni homenatja Ramon Arenas

Sant Celoni

L'Hospital de Sant Celoni va homenatjar divendres passat Ramon Arenas, qui, amb 88 anys, n'ha dedicat més de 20 a fer tasques de gestió a la Germandat Sant Joan Baptista de l'Hospital de Sant Celoni. Ramon Arenas -tercer per l'esquerra- ja va treballar intensament entre els anys 1958 i 1960 en la recaptació de fons per poder fer l'Hospital i la seva col·laboració amb el centre ha perdurat fins a l'actualitat. "És un reconeixement al seu treball altruista", va dir l'alcalde i president del Patronat de l'Hospital, Francesc Deulofeu. Joan Ventura, expresident de la Germandat, va destacar que Arenas havia estat l'"ànima" de la Germandat. **S.G.**

Els Mossos de Granollers recullen joguines i material

Granollers

Els Mossos de la comissaria de Granollers han iniciat una recollida de joguines i material entre els funcionaris del cos i dels serveis d'administració de la comissaria per donar a l'Hospital General de Granollers i altres centres. La recollida, que ha impulsat el grup de relacions amb la comunitat de l'ABP de Granollers, es farà fins dimecres de la setmana que ve. Després, el material es repartirà entre els centres amb l'objectiu d'equipar amb mobiliari i material lúdic les sales de jocs. D'altra banda, aquest dijous un patge reial va recollir les cartes de diversos infants que també van poder veure material policial com cotxes o motos.

